

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Völflové a soudců Mgr. Miloše Póla a JUDr. Pavla Toufara v právní věci

žalobců:

- a) [redacted], narozená [redacted]
- b) [redacted], narozený [redacted]
- c) [redacted], narozená [redacted]
- d) [redacted], narozený [redacted]
- e) [redacted], narozený [redacted]

všichni bytem

[redacted],
všichni zastoupeni [redacted], narozeným

[redacted],
bytem [redacted] jako
obecným zmocněncem

proti
žalovaným:

- 1) **ALBIXIAL s. r. o.**, IČO 24190497
sídlem Plzeňská 157/98, 150 00 Praha
- 2) **LATRÁN s. r. o.**, IČO 00476404
sídlem Příční 600, 381 01, Český Krumlov - Horní Brána
zastoupeným advokátem Mgr. Petrem Nesporým
sídlem Puklicova 52, 370 04 České Budějovice
- 3) **YARIS s. r. o.**, IČO 26015331
sídlem Krajinská 33/5, 370 01 České Budějovice

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

o určení neplatnosti kupní smlouvy, o odvolání žalobců proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 4.10.2018, č. j. 9 C 233/2018-141 ve znění opravného usnesení ze dne 12.11.2018, č. j. 9 C 233/2018-147

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v části týkající se žalobců b) a e) **potvrzuje**.

Žalobce b) [REDAKCE], nar. [REDAKCE] **je povinen** zaplatit 2) žalované LATRÁN s.r.o. na nákladech odvolacího řízení částku 6.715,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce.

Žalobce e) [REDAKCE], nar. [REDAKCE] **je povinen** zaplatit 2) žalované LATRÁN s.r.o. na nákladech odvolacího řízení částku 6.715,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce.

Ve vztahu mezi žalobcem b) a e) a 1) a 3) žalovanou **nemá** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

II. Odvolací řízení o odvolání žalobců a), c), d) **se zastavuje**.

Žalobkyně a) [REDAKCE], nar. [REDAKCE] **je povinna** zaplatit 2) žalované LATRÁN s.r.o. na nákladech odvolacího řízení částku 3.448,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalované.

Žalobkyně c) [REDAKCE], nar. [REDAKCE] **je povinna** zaplatit 2) žalované LATRÁN s.r.o. na nákladech odvolacího řízení částku 3.448,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalované.

Žalobce d) [REDAKCE], nar. [REDAKCE] **je povinen** zaplatit 2) žalované LATRÁN s.r.o. na nákladech odvolacího řízení částku 3.448,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalované.

Ve vztahu mezi žalobkyní a), žalobkyní c) a žalobcem d) a 1) a 3) žalovanou **nemá** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud v Českém Krumlově zamítl žalobu, kterou se žalobci a) až e) domáhali vůči žalovaným 1) až 3) určení, že kupní smlouva uzavřená dne 2.3.2017 mezi 1) žalovanou ALBIXIAL s.r.o. jako prodávající a 2) žalovanou LATRÁN s.r.o. jako kupující (za účasti vedlejšího účastníka YARIS s.r.o.) o prodeji nemovitostí zapsaných na LV č. 3467 v k. ú. Český Krumlov (pozemku p. č. 1201, jehož součástí je stavba budovy čp. 298 a pozemku parc. č. 552/6) je neplatná (viz. výrok I. obsahující bližší specifikaci napadené kupní smlouvy). O nákladech řízení rozhodl tak, že žalobci jsou povinni zaplatit 2) žalované částku 10.800,50 Kč (výrok II.) a 1) a 3) žalované částku 16.194,64 Kč (výrok III.), vždy do tří dnů.
2. Žalobu odůvodnili tím, že k nemovitostem, resp. k bytům v budově čp. 298 mají nájemní práva, žalobce b) [REDAKCE], je současně na základě Smlouvy o tichém společenství ze dne 6.11.2012 tichým společníkem 1) žalované. V rozporu s obsahem této smlouvy (konkrétně čl. 5, podle kterého si podnikatel k prodeji nebo pronájmu podniku či jeho části musí předem vyžádat souhlas tichého společníka) a bez respektu k nájemním právům žalobců a bez respektu k zřízenému výměnku podle § 2707 o.z. tyto nemovitosti 1) žalovaná prodala 2) žalované (za účasti 3) žalované jako zástavního věřitele) Kupní smlouvou z 2.3.2017. 1) žalovaná tak svým jednáním ignorovala smlouvu o tichém společenství, smlouvu o výměnku, nájemní smlouvy i postavení žalobců jako stádatelů, čímž došlo k porušení jejich práv a právní jistoty. Jejich právní postavení se stalo nejistým, proto se nápravy nezákonného jednání domáhají formou určení neplatnosti realizovaného právního úkonu (jednání).

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

3. Okresní soud žalobu zamítl pro absenci naléhavého právního zájmu žalobců na požadovaném určení ve smyslu § 80 o.s.ř. Dovedil, že žalobci jako nájemci nemají naléhavý právní zájem na určení neplatnosti kupní smlouvy, neboť jejich postavení by zůstalo stejné. V řízení bylo zjištěno, že 2) žalovaná dala žalobcům výpověď z nájmu bytu datovanou 12.9.2017, její neplatnosti se žalobci domáhají v řízení vedeném u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 9 C 410/2017. V tomto řízení však bylo zjištěno, že žalobcům byla dána výpověď z nájmu i 1) žalovanou společností ALBIXIAL s.r.o. a to dne 15.9.2016, tudíž jejich nájemní poměr již zanikl. Vzhledem k tomu, že žaloba na určení neplatnosti právního jednání má preventivní povahu a jejím smyslem je předejít porušení práva (neboť nastaly-li již v důsledku vad právního jednání následky v právní sféře žalobce v podobě vzniku škody nebo jiné újmy, má smysl již jen reparovat tyto následky), není namístě určovat neplatnost takového právního jednání. Požadované určení neplatnosti kupní smlouvy nemůže vést k preventivnímu účinku takové určovací žaloby, a tudíž nelze dovodit, že by vyhovění žalobě sloužilo k ochraně práv žalobců, ti tedy nemají naléhavý právní zájem na požadovaném určení a soud jejich žalobu zamítl. Samostatně (navíc) se soud zabýval naléhavým právním zájmem žalobce b) ██████████ mladšího v postavení tichého společníka 1) žalované podle Smlouvy o tichém společenství z 6.11.2012. Dle názoru soudu však ani případné porušení smlouvy o tichém společenství neodůvodňuje jeho naléhavý právní zájem na určení neplatnosti kupní smlouvy, neboť ani v takovém případě nelze naplnit požadavek preventivního charakteru určovací žaloby, tedy tímto způsobem zabránit případnému porušení povinností ze smlouvy (ty byly již uzavřením kupní smlouvy porušeny). O nákladech řízení soud rozhodl aplikujíc ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a úspěšným žalovaným přiznal právo na náhradu nákladů řízení, blíže specifikovaných v odůvodnění napadeného rozsudku.
4. Proti tomuto rozsudku se odvolali všichni žalobci nesouhlasící se závěrem o absenci jejich naléhavého právního zájmu na požadovaném určení. Uzavřením napadené smlouvy 1) žalovanou došlo k porušení jejich nájemních práv, práv vyplývajících ze smluv o výměnku i práv žalobce b) v postavení tichého společníka 1) žalované. 2) žalovaná se vůči nim dopouští šikanózního jednání, ohrožuje jejich postavení, proto je nutno o podané žalobě věcně rozhodnout. Napadeným jednáním byla porušena i práva tichého společníka, kdy nemovitosti byly z majetku 1) žalované vyvedeny bez náhrady, čímž jsou dotčeny jeho finanční nároky z postavení tichého společníka vyplývající. Právní jistota všech žalobců tak byla jednáním žalovaných ohrožena a ti mají zájem na požadovaném určení.
5. 1) žalovaná se k odvolání nevyjádřila.
6. 2) a 3) žalovaná navrhy potvrzení napadeného rozsudku pro jeho věcnou správnost. 2) žalovaná popírá jakékoliv šikanózní jednání vůči žalobcům, poukazuje na skutečnost, že je naopak chováním žalobců vyloučena z užívání nemovitostí, jichž je 2 roky vlastníci. Tvrzení žalobců hodnotí za účelová, nepravdivá a zavádějící. Souhlasí se závěrem soudu o neexistenci jejich právního zájmu na požadovaném určení, neboť ani poté by nedošlo k zlepšení jejich právního postavení. Žalobcům nesvědčí nájemní práva k bytům v těchto nemovitostech, stejně tak případná absence souhlasu tichého společníka nezakládá neplatnost napadené smlouvy. Veškeré nároky z případného porušení Smlouvy o tichém společenství mají být vypořádány mezi stranami této smlouvy, mezi nimiž existuje nikoliv věcně-právní, ale pouze obligační vztah. Poukazuje na své postavení dobrověrného nabyvatele, kdy v době uzavření kupní smlouvy byla 1) žalovaná zapsána v katastru nemovitostí jako jediný a výlučný vlastník bez jakéhokoliv omezení vlastnického práva.
7. Odvolací soud prvotně učinil závěr o přípustnosti odvolání, podaného včas, účastníky řízení k takovému úkonu legitimovanými. Podle obsahu odvolacích námitek odvolatelé uplatnili odvolací důvody dané ust. § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř. a byly splněny i další náležitosti odvolání a podmínky odvolacího řízení (§ 205 odst. 1 a § 212a odst. 2 o.s.ř.).

8. V průběhu odvolacího řízení žalobci podáním ze dne 17.4.2019 vznesli námitku podjatosti nejen senátu 8 Co, kterému byla věc dle rozvrhu práce přidělena k projednávání a rozhodnutí věci, ale všech soudců krajského (odvolacího) soudu. Tuto odůvodnili tím, že se jim dostalo informace, že blíže neurčený soudce je spolužákem manželky Ing. Petra Chmely, jednatele 3) žalované. Mají proto obavu, aby věc byla objektivně rozhodnuta.
9. Podle § 14 odst. 1 o.s.ř. soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
10. Rozhodující soudci, členové senátu 8 Co, jsou dle svého vyjádření bez poměru k věci, účastníkům či jejich zástupcům, manželku Ing. Chmely (blíže neoznačenou) neznají. Není jim znám žádný důvod, pro který by byli vyloučeni z projednávání a rozhodnutí dané věci. Vznesení nedůvodné námitky před jednáním nebránilo rozhodnutí věci (viz. § 15b odst. 1 a 2 o.s.ř.) bez jejího předložení nadřízenému soudu k rozhodnutí o této námitce.
11. Před zahájením odvolacího jednání vzali žalobci a), c) a d) své odvolání zpět a žádali o zastavení odvolacího řízení. Vzhledem k tomu, že každý z žalobců měl v řízení postavení samostatného společníka (§ 91 odst. 1 o.s.ř.) , kdy každý z nich (tvrzený nájemce ze samostatné nájemní smlouvy či výměnkář ze samostatné smlouvy o výměnku) mohl uplatnit požadovaný nárok samostatnou žalobou, odvolací soud postupoval v souladu s ust. § 207 odst. 2 o.s.ř. a v rozsahu zpětvzetí odvolání, tj. ve vztahu k žalobcům a), c) a d) odvolací řízení zastavil. Vzhledem k tomu, že tyto žalobci zpětvzetím odvolání zavinili zastavení odvolacího řízení (§ 146 odst. 2 věta první o.s.ř.), byla jim uložena nákladová povinnost, a to pouze ve vztahu ke 2) žalované. 1) žalované žádné náklady odvolacího řízení nevznikly, 3) žalovaná se jejich náhrady výslovně vzdala. 2) žalovaná účtovala náklady svého právního zastoupení, kdy právní zástupce podal písemné vyjádření k odvolání a dostavil se k nezahájenému jednání dne 28.3.2019. Tyto úkony vykonal ve spojeném řízení (ve vztahu k 5ti žalobcům), tudíž mu náleží odměna za vyjádření ve výši 9.300 Kč podle § 12 odst. 3 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. a) a odst. 4 písm. b) a § 7 vyhl. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, advokátního tarifu (dále jen AT) a režijní paušál 300 Kč (podle § 13 odst. 3 AT) a dále za účast u nezahájeného jednání náhrada za promeškaný čas ve výši jedné poloviny této odměny, tj. 4.650 Kč (podle § 14 odst. 2 AT), vše navýšené o 21% DPH, jehož je advokát plátcem (§ 137 odst. 3 o.s.ř.). Na úhradě výsledných 17.242,50 Kč (9.300+300+4.650+2.992,50) se každý z žalobců musí podílet 1/5, tj. částkou 3.448,50 Kč, k jejíž úhradě byli žalobci a), c) a d) zavázáni ve lhůtě dané ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. (žalobcům b) a e) bude přičtena k dalším nákladům – viz. dále).
12. Poté, co žalobci a), c) a d) vzali odvolání zpět (viz výše), zůstala předmětem přezkoumné činnosti odvolacího soudu toliko ta část daného rozsudku, která se týkala žaloby žalobce b) a e) tj. ■■■■■ ■■■■■ mladšího a ■■■■■ ■■■■■ staršího s tím že, jak uvedeno shora, dle názoru odvolacího soudu žalobci uplatnili samostatné žaloby ve spojeném řízení, neměli postavení nerozlučných společníků, a proto pouze o žalobě na určení neplatnosti kupní smlouvy žalobce b) a e) bylo odvolacím soudem meritorně rozhodováno. Odvolací soud tedy pouze v tomto rozsahu přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně postupem dle § 212 o.s.ř. a dospěl k závěru o nedůvodnosti odvolání žalobců b) a e).
13. Správně se soud prvního stupně, byla-li podána určovací žaloba, zabýval nejprve tím, zda žalobci mají na takové žalobě naléhavý právní zájem ve smyslu § 80 o.s.ř. Soudní praxe je přitom dlouhodobě ustálená v názoru, že určovací žaloba je preventivního charakteru a má místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu, a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout nápravy, tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují právě s podmínkou

naléhavého právního zájmu ve smyslu § 80 písm. c) o.s.ř. (dnes § 80 o.s.ř.); nelze-li v konkrétním případě očekávat, že je určovací žaloba bude plnit, nebude ani naléhavý právní zájem na takovém určení. Přitom příslušné právní závěry se vážou nejen k žalobě na určení jako takové, ale také k tomu, jakého konkrétního určení se žalobce domáhá. Žaloba na určení nemůže být zpravidla opodstatněna tam, kde lze žalovat na splnění povinnosti (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Cdo 1338/96). Jestliže právní otázka (platnost smlouvy), o níž má být rozhodnuto určovacím výrokiem, má povahu předběžné otázky ve vztahu k existenci práva nebo právního vztahu, není dán naléhavý právní zájem na určení této předběžné otázky, lze-li žalovat přímo na určení existence práva nebo právního vztahu (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. II. Odon 50/96). Jinými slovy řečeno, lze-li žalovat o určení práva nebo právního vztahu, není dán naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy, jež se tohoto práva nebo právního vztahu týká (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 2147/99) – viz. usnesení Nejvyššího soudu 26 Cdo 4611/2017.

14. Z uvedeného vyplývá, že i když nutno připustit, že naléhavý právní zájem není dán pouze u takových (určovacích) žalob, které mají preventivní povahu (s účelem ochrany práva nebo právního postavení žalobce před jeho vlastním porušením), musí být ve smyslu ust. § 80 o.s.ř. splněna (alespoň) podmínka, že vyhověním žalobě (požadovaným určením) dojde k zlepšení právního postavení žalobce, resp. jeho právní postavení se stane tzv. jistým. Judikatura soudů dále dovodila, že není dán naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy, jejímž předmětem byla nemovitost, byl-li již povolen vklad vlastnického práva k této nemovitosti (viz. např. rozhodnutí NS 30 Cdo 2027/2008, 22 Cdo 2147/1999 či 22 Cdo 2331/1999).
15. Sami žalobci důvodnost své žaloby odůvodňují nerespektováním svých tvrzených nájemních a užívacích práv vyplývajících z nájemních smluv a smluv o výměnku, žalobce b) navíc nerespektováním svých práv vyplývajících z postavení tichého společníka 1) žalované, k dotazu odvolacího soudu pak konkretizované jako nerespektování svých finančních nároků, kdy nesouhlasí s tím, že bez odpovídající finanční náhrady byla z majetku společnosti „vyvedena“ (napadenou kupní smlouvou) majetková hodnota. Těmito účelům ani dle názoru odvolacího soudu podaná žaloba neslouží. Tvrdí-li žalobci (nerespektovanou) existenci užívacích či nájemních práv k bytům v domě, který byl součástí napadeného převodu, pak ani vyhovění žalobě by žádnou (novou) jistotu do jejich právního postavení jako nájemců či uživatelů nepřineslo. Nejenže převodem předmětu nájmu nedochází k jeho zániku, ale v dané věci navíc z vyjádření účastníků a závěrů řízení vedeného u Okresního soudu v Č. Krumlově pod sp. zn. 9 C 410/2017 vyplývá, že sporná je sama existence nájemních práv žalobců. Případné určení platnosti či neplatnosti napadené smlouvy tak není řešením podstaty sporu účastníků o existenci či neexistenci jejich nájemních či jiných užívacích práv k předmětu převodu, požadované určení není způsobilé eliminovat další spory účastníků. Otázka platnosti či neplatnosti smlouvy má povahu předběžné otázky ve vztahu k existenci práva nebo právního vztahu (viz. shora odkazované rozhodnutí NS II. Odon 50/1996), proto není na určení této předběžné otázky naléhavý právní zájem (lze žalovat přímo o určení existence práva nebo právního vztahu).
16. Shora uvedené platí i při posuzování naléhavého právního zájmu žalobce b), který je navíc tvrzeným tichým společníkem 1) žalované coby převodce. Tvrzené porušení smluvních ujednání mezi společností a jejím tichým společníkem má pouze obligační charakter, mající dopad do majetkové sféry jejich účastníků. Ostatně tímto dopadem argumentuje i žalobce b) při obhajobě zvolené žaloby s tím, že 1) žalovanou nebyly a nejsou respektovány jeho finanční nároky. Opět dle názoru odvolacího soudu požadované určení neplatnosti právního jednání, k němuž měl být tichým společníkem udělen souhlas, a v jehož důsledku se dle tvrzení žalobce b) zmenšila majetková podstata společnosti (nedostalo se jí adekvátní náhrady), není způsobilé přivodit jistotu jeho právního postavení v této společnosti, ani zajistit a ošetřit jeho finanční nároky z tichého společenství vyplývající. Své finanční nároky (existují-li) může tichý společník uplatnit formou (přednostní) žaloby na plnění, má-li (jakýkoliv jiný, avšak blíže odůvodněný) zájem na tom, aby

prodaná věc zůstala v majetku společnosti, pak opět požadovaným určením nemůže být takový cíl naplněn, a to s poukazem na výše uvedené. Možno ještě doplnit, že předmětem rozporované kupní smlouvy, jak uvedeno shora, byly nemovitosti, jejichž převod podléhá zápisu do katastru nemovitostí, kdy judikatura soudů dále dovodila i to, že rozhodnutí soudu o neplatnosti smlouvy o převodu nemovitosti není rozhodnutím, na základě kterého by bylo možno provést změnu zápisu v katastru nemovitostí a uvést tak v soulad právní a faktický stav (viz. např. rozhodnutí NS 22 Cdo 543/2001).

17. Odvolací soud veden těmito úvahami napadený rozsudek vážící se k žalobcům b) a e) postupem podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil, a to včetně výroku o nákladech řízení, který respektuje procesní úspěch žalovaných (§ 142 odst. 1 o.s.ř.). I když odvolací soud sdílí výhrady k vyčíslení přiznaných nákladů řízení (soud prvního stupně nepřihlížel ke skutečnosti, že právní zástupci vykonávali své služby ve spojeném řízení – viz. výše), respektuje zároveň zásadu, že k odvolání nezhoršuje postavení odvolatele (navýšením částky nákladů za řízení před soudem prvního stupně, neodvolal-li se účastník, v jehož prospěch bylo rozhodováno).
18. Výrok o nákladech odvolacího řízení vyplývá rovněž z procesního úspěchu žalovaných v něm (§ 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř.), kdy úspěšně 1) žalované žádné náklady odvolacího řízení nevznikly, 3) žalovaná se práva na náhradu nákladů odvolacího řízení vzdala.
19. Žalobcům b) a e) byla uložena povinnost nahradit náklady toliko 2) žalované. Ty sestávají z nákladů právního zastoupení tak, jak specifikovány shora (viz. odst. 11, kdy každého z žalobců stíhá povinnost k úhradě 3 448,50 Kč), a dále právnímu zástupci náleží odměna za další úkon právní služby - účast u jednání dne 25.4.2019 (již pouze ve spojeném řízení žalobců b) a e)) ve výši 5 100 Kč (podle § 9 odst. 3 písm. a) a odst. 4 písm. b) a § 7 AT), 1 režijní paušál 300 Kč, navýšené o 21 % DPH (1.134 Kč), ve vztahu k 2 žalobcům celkem částka 6.534 Kč (5.100+300+1.134). Každý z žalobců b) a e) jsou povinni podílet se na její úhradě 1/2, tj. částkou 3.267 Kč. Každému z žalobců b) a e) tak bylo na náhradě nákladů odvolacího řízení uloženo zaplatit 2) žalované 6.715,50 Kč (3.448,50 + 3.267) za podmínek ve výroku uvedených.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu ČR v Brně za podmínky, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud.

Dovolání je nutno podat ve lhůtě 2 měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově.

Toto rozhodnutí může být k návrhu vykonáno, nebude-li včas a dobrovolně splněno.

České Budějovice, 25. dubna 2019

JUDr. Zuzana Völfllová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.